

Magiske Aro 2

ONLINE DATING FOR SKANDINAVISKE HEKSE

Barbara Beatrice Davidsen

KRABAT

BOGHANDLEN

SØNDERGADE

TANGOKLUBBEN

KIRKE

DET GAMLE
TORV

MUSEUM

NØRREGADE

TEHUSET
GIFTVÆRKSTEDET

VESTERGADE

SLUTTERGYDEN

MORGANA OG
ELDRINS HJEM
THERESAS
LEJLIGHED

VESTRE ALLE

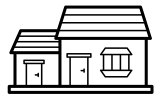

KORN &
KÆRLIGHED

BROGADE

SMEDEGADE

BYPARK

PIZZA BRIAN

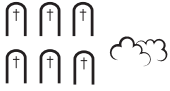

HAVNEN

ÆROFÆRGEN

HEKSENES ÆRØSKØBING

KIRKEGÅRD

RÅDHUSET

SKØNHEDSKLINIKKEN
SELENAS HJEM

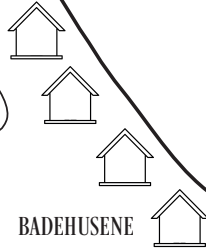
SKOV

SØ

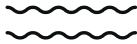

VESTERSTRAND

BADEHUSENE

LYSTBÅDEHAVNEN

BARBARA BEATRICE DAVIDSEN

Magiske Ærø 2

ONLINE DATING FOR SKANDINAVISKE HEKSE

KRABAT

Bøger i serien

Magiske Ærø 1 – Ærøheksenes romancebogklub

Magiske Ærø 2 – Online dating for skandinaviske hekse

KAPITEL 1

”Sid nu stille!” siger jeg og tørrer en klat voks af Therasas pande.

”Jeg tabte en skumfidus,” protesterer hun.

Med et suk læner jeg mig tilbage og lader min lillesøster samle den lyserøde sukkersvamp op fra gulvet og putte den tilbage i sin kakao. Da hun ser mit blik, løfter hun øjenbrynene.

”10-sekundersreglen.”

”Det gælder ikke i et kattehjem.”

Theresa peger på robotstøvsugerens, som på det seneste er begyndt at kortslutte, hver gang man taler om snavs.

”Ik’ fornærme hushjælpen,” hvisker hun.

Der er efterhånden mere magi end teknik, der holder sammen på støvsugerens, som har udviklet en personlighed, der er særlig følsom overfor skidt. Maskinen kører allerede rundt om sig selv, mens den rumler stresset. Jeg laver en mental note om at opdatere bevidsthedsfortryllelsen, jeg har kastet over støvsugerens – lige så snart jeg har læst *Midnatsbrudgommen* færdig.

Jeg sender et stjålet blik mod bogen, der ligger i vindueskarmen. På forsiden er Caleb og Christie midt i en hed omfavelse. De har kendt hinanden hele deres liv. Men Caleb er pludselig begyndt at se på Christie med sult i blikket. Samtidig er han holdt op med at gå ud i solen og har fået smag for blodrøde bøffer ...

”Er det meningen, at det skal svie?”

Therasas ord hiver mig tilbage til virkeligheden.

Med en hurtig bevægelse trækker jeg voksen af hendes bryn.

Min lillesøster blinker overrasket.

”Det gjorde slet ikke ondt.”

”Man behøver ikke lide for skønheden,” siger jeg.

”I hvert fald ikke, når man er heks.”

Jeg læner mig frem og tjekker, at brynene står skarpt. Så nikker jeg tilfredst og roterer stolen, så Theresa kan se resultatet i spejlet.

”Jeg er så klar til at give Sverre et smækkys senere,” siger hun og vipper med brynene.

”Jeg vil ikke blandes ind i dit kærlighedsliv,” siger jeg strengt. ”I mine øjne går du stadig med ble og smører læbestift på tåneglene.”

”Må jeg så blande mig i dit i stedet?” spørger hun. ”Vi kan finde dig én, som rent faktisk findes i virkeligheden.”

”Du er ikke ekspert i kærlighed, bare fordi du har fået din første kæreste,” siger jeg. *Og Caleb er altså virkelig lækker*, tilføjer en lille stemme inde i mig.

Jeg stryger min blæksorte fletning frem, så den

falder ned over kravebenet, og går over til vitrineskabet i støbejern. En duft af citrus og salvie slår mig i møde, da jeg åbner lågerne og tjekker mit lager. Jeg må snart hente mere natskygge i morfars drivhus. Til gengæld bugner mine krukker med mynte og citronmelisse efter en mild vinter.

”Hvad med en kamille-mynte-ansigtsmaske?” spørger jeg over skulderen.

Min søster sender mig en thumbs up og trækker benene til sig. Hun forsvinder næsten i sin polka-prikkede morgenkåbe og får selv min hårde klinikstol til at se behagelig ud. Det er en af de gamle barberstole, som jeg overtog sammen med skønhedsklinikken, og de ligner noget, der burde stå nede på museet. Faktisk bærer alle møblerne præg af, at jeg er ved at spare penge sammen til nyt udstyr.

Jeg snupper fire beholdere fra vitrineskabet og tager dem med over til mit arbejdsbord. Urterne smider jeg ned i en morter og pulveriserer. Jeg tilføjer også mine hjemmegroede alger til miksturen. De er gennemsyrede af det magiske månelys, som giver huden en silkeblød glød.

Mens jeg arbejder, tager Theresa en slurk af sin kakao, der efterlader en klat flødeskum på hendes næsetip. Det giver et sæt i hende, da hendes mobil vibrerer, og hun hiver det lille apparat frem. Det fjogede smil, der breder sig på hendes ansigt, fortæller mig, at der sidder en brunøjet bagerdreng i den anden ende og sender digitale hjerter. Hun holder telefonen op for at tage en selfie. Men den glider ud af hendes greb og lander med et *plop* i krukken med voks.

”Ej,” siger hun og fisker forsigtigt telefonen op af den varme voks. ”Jep. Den er ødelagt.”

Jeg himler med øjnene. Nogle gange er det svært at fatte, at min syttenårige lillesøster har overtaget min bogklub og afholder de mest fortryllende temafester for Ærøskøbings bognørder. Alle er stadig oppe at køre over Gatsby-festen, og jeg kan ikke længere nævne *pailletter* uden, at min støvsuger brænder sammen. Ikke nok med det, så har Theresa også omdannet kælderen i vores forældres byhus til en magisk systue. Her designer hun pentagramkorsetter i silke, kashmirtrojer strikket på hekseknuder og glødende skørter vævet af

lygtemænd. Alt sammen til glæde for modebevidste hekse, der slår vejen forbi Vestergade.

Overfor mig gengiver klinikkens spejl mine grønne øjne og slanke ansigt. Jeg har fjernet al makeup, og min lyse hud bærer præg af en lang vinter i læsestolen foran pejsen. Jeg ser ned på den hærdede bordplade, hvor ansigtsmasken har fået en lyslilla farve og summer køligt mellem mine hænder.

”Hvis du alligevel skulle komme med et kærlighedsråd,” siger jeg langsomt. ”Hvad ville det så være?”

Theresa ranker sig og fanger mit blik med sine gnistrende, grønne øjne.

”På med ja-hatten,” siger hun. ”Man ved aldrig, hvad der venter lige rundt om hjørnet.”

”Hmm ...” brummer jeg.

Jeg skal bare skæve til aftalebogen, som ligger åben på bordet. Det eneste, der sker for mig i dag, er, at gamle Gerda skal have sin ugentlige peeling klokken tre. Men jeg kan ikke så godt modsige min søster. Ikke når hun giver mig det samme gode råd, som alle singler i historien har fået smidt i hovedet. I stedet tager jeg

morteren med den færdige ansigtsmaske og vender mig mod hende.

”Selvkærlighed først og fremmest,” smiler jeg.

”Hørt!” istemmer Theresa.

Et par minutter senere sidder vi i hver vores stol og lader ansigtsmasken udføre sin magi. Theresas øjne er skjult under to agurkeskiver. Hun har tæmmet sine krøller med et par store høretelefoner, og hendes fødder hopper med på det hektiske beat. Selv har jeg undladt agurkeskiverne, så jeg kan sidde og læse videre i *Midnatsbrudgommen*. Derfor er jeg også den første af os, der ser den store skikkelse træde op til hoveddøren. Jeg stivner, da et par isgrå øjne møder mine. Klokkeren over døren bimler, og lederen af Ældsterådet træder ind i klinikken.

KAPITEL 2

Grima standser midt på det limegrønne klinkegulv og ser sig omkring. Hun løfter sine buskede bryn, da min robotstøvsuger kommer over og tjekker hende for snavs. Den suger et par friske grannåle op omkring hende, mens den brummer utilfredst over, at hun ikke har taget sine støvler af. Heldigvis er det kun mig, der forstår støvsugerens mekaniske gryntelyde. Man kan meget hurtigt komme til at fornærme de gamle hekse.

”Theresa,” hviskehvæser jeg. Men min søster er helt væk bag høretelefoner og agurkeskiver. Hurtigt vender jeg mit fokus tilbage til Grima, og jeg falder næsten ud af barberstolen på vej op til den ældste. Her samler jeg fingrene i en trekant foran brystet i den traditionelle heksehilsen. Grima ser på mig med sine isnende grå øjne, og jeg er meget bevidst om ansigtsmasken, som helt sikkert fremhæver min forbløffelse over at se hende i min klinik.

Ældsteheksen må have brugt portalmagi for at komme herhen, for mudderet på hendes støvler er helt friskt. Jeg troede ellers aldrig, at de ældste forlod skoven. Når morfar har fået appelsinerne nede i supermarkedet til at hvine – eller har fortryllet alle byens toiletbørster, så de samles på torvepladsen – er vi altid blevet bedt om at møde fysisk op i Rold Skov. Her skal vi vidne overfor Ældsterådet, så de kan udstede den officielle påtale, som morfar derefter tager med hjem og bruger som toiletpapir. Hvis Grima har valgt at forlade skoven nu, må der være noget vigtigt i gærde.

”Selena Vølvesen,” siger hun med sin kragestemme. ”Det er længe siden.”

”Morfar har opført sig pænt på det seneste,” medgiver jeg.

Faktisk har morfar ikke skabt ravage i Ærøskøbing, siden han fik lov til at være med i bogklubben, hvor han hjælper Theresa med pynt og underholdning. Folk er besatte af hans Poe-bryg, der forvandler enhver til en mere eller mindre tro kopi af Edgar Allan Poe. Og så er der de forheksede tekopper, som hvisker sjofle citater fra månedens bog, når man tager en slurk. Det hjælper også, at morfar er begyndt at gå til tango om torsdagen og bruger en del energi på det. Med sine 374 år er han trods alt Ærøs alderspræsident. Men sammenlignet med Grima er morfar stadig kun en ungheks. Efter sigende har hun levet i 2.000 år. Hun var med til at etablere tilkaldelsesritualerne på de første gravhøje, så danske hekse kunne få deres familiaris. Jeg slår ærbødigt blikket ned.

”Vil du have en kop te?” spørger jeg.

Grima ryster langsomt på hovedet.

”Jeg bringer et forretningsforslag på vegne af Ældsterådet,” siger hun.

Først nu ser jeg den sorte lædermappe, ældsteheksen holder i hånden. *Yikes*. Dette har jeg helt sikkert brug for opbakning til. Jeg skæver mod Theresa, der er begyndt at snorke ovre i stolen. Langsomt fører jeg hånden ind under morgenkåben og lukker fingrene om min tryllestav. Med et diskret svirp sender jeg et iskoldt vindstød i min søsters retning. Det giver et sæt i hende, og agurkeskiverne lander på gulvet med to små splat.

”Hvem der?” udbryder hun og ser sig omkring. ”Åh!” Hun trykker høretelefonerne tilbage om nakken, da hun får øje på vores gæst. Hurtigt glider hun ned fra barberstolen og tripper over til os.

Ældsteheksen betragter min søster, der former hænderne i den samme hilsen som den, jeg lige har givet hende. Theresa møder Grimas ulveblik med et smil og stiller sig ved siden af mig, så morgenkåbens plyssede stof strejfer min arm.

”Hvad skylder vi æren?” spørger hun.

Grima lægger hovedet på skrå, og jeg sværger, at jeg kan høre hendes barkede hud knirke.

”Ældsterådet skal søsætte en ny forretning,” siger hun og vender blikket tilbage til mig. ”Og vi vil gerne hyre Selena som vores administrerende direktør.”

Jeg blinker én gang. To gange. Så tager jeg mig selv i det og rømmer mig.

”Hvad er det for en forretning?” spørger jeg.

”En digital platform for skandinaviske hekse.”

Jeg rynker brynene. Internettet er for ældsteheksene, hvad hvidløg er for vampyrer. Det giver dem en fæl smag i munden. Men Grima ser bare afventende på mig.

”Hvad skal platformen bruges til?” spørger jeg forsigtigt.

”Til at skabe frugtbare forbindelser mellem hekse og styrke den magiske blodlinje i Skandinavien.”

Min søster og jeg udveksler et blik.

”En datingside?” udbryder Theresa. ”Seriest?”

Grima rømmer sig.

”Ja, det er vel en passende betegnelse.”

”Men der findes jo allerede Tinder,” bliver min søster ved. ”Hvorfor skal vi have en ny side?”

Blikket, Grima sender Theresa, får min søster til at krympe en størrelse.

”Tro mig, barn. Hvis Ældsterådet så nogen anden udvej end at blive digitale, havde vi gjort det,” brummer hun. ”Men som årene går, svækkes den magiske blodlinje. Der bliver dannet for mange hekse-menneske-alliancer. Se bare på dig selv.” Hun fnyser og vender blikket tilbage til mig. ”Vi har brug for en mere omfattende indsats. Men alliancer arrangeret af Ældsterådet er blevet øhm ... umoderne.” Hun ryster langsomt på hovedet, før hun fortsætter: ”I Amerika har salemheksene haft held med en digital platform, hvor de har oplevet en stigning i heksealliancer på fyrre procent over tre år. Vi har fået lov til at kopiere konceptet.”

”Hvad skal I så bruge mig til?” spørger jeg.

”Platformen skal finpudses og gøres skandinavisk,” forklarer Grima. ”Du skal stå for lanceringen og være vores ansigt udadtil. Vi betaler dig selvsagt, og du vil stadig have tid til at drive din lille virksomhed samtidig.”

Hun rækker mig mappen, og automatisk tager jeg imod den læderindbundne forretningsstrategi, der vejer tungt i min favn.

”Men hvorfor mig?” spørger jeg.

”Du er en forretningskvinde,” siger Grima. ”Du har startet din egen virksomhed og har succes med at drive den. Det er alt sammen meget ...” Hun ser sig omkring i min faldefærdige klinik, mens hun leder efter det rette ord: ”Imponerende.”

”Selena er den helt rette til jobbet,” byder Theresa ind. ”Hun er en rigtig powerheks og har også haft hundredvis af kærester. Så hun er også kærligheds-ekspert.”

Jeg sender min forræderiske søster et hårdt blik. Men hun blinker bare skamløst tilbage og undlader at fortælle Grima, at de fleste af mine *kærester* er lavet af papir. Men jeg når ikke at protestere, før ældsteheksen nikker tilfredst og vender ryggen til os. Hun går over til hoveddøren og standser med sin krogede hånd på dørhåndtaget.

”Kontrakten ligger i mappen sammen med de

informationer, du har brug for,” siger hun og ser på mig over skulderen. ”Hjemmesiden går online den 14. februar, hvor vi også forventer, at du arrangerer en storslået åbningsfest. Vi ses om tre uger.”

Med disse ord lukker hun døren efter sig. Tilbage står Theresa og jeg med løbende ansigtsmasker og måber. Den eneste lyd kommer fra robotstøvsugeren, der snurrer febrilsk rundt, hvor Grima stod, og fjerner de sidste spor fra ældsteheksen.

”Hvad skete der lige dér?” spørger jeg.

Theresa ser på mig med store øjne.

”Noget siger mig, at i år bliver en uforglemmelig valentinsdag.”

